

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

לפני כבוד השופט יונה אטדגי

התובעות: 1.א.מ.ן מחשבים בע"מ
2.וריאסט סולושנס בע"מ (הנתבעות שכנגד ב-ת.א 64687-07-17)

ע"י ב"כ עוה"ד רוי בר-קהן וקלרה פונרוב

נגד

הנתבעים: 1.חגי ארבל
2.וריאסט ונצ'ר בע"מ (הנתבעים שכנגד ב-ת.א 64687-07-17)

ע"י ב"כ עו"ד אריאל שימקביץ, משה גולדשלגר ורוית רוח

פסק דין

1. התקשרות עסקית בין הצדדים בתחום ההיי-טק הובילה לתביעות כספיות הדדיות ולתביעות למתן סעדים הצהרתיים ולמתן חשבונות.

פרק עובדתי

הצדדים

2. התובעת 1 (להלן – "אמן") והנתבעת 2 (להלן – "ונצ'ר") הן חברות העוסקות בתחום הטכנולוגיה ("היי-טק"). בעליה של אמן הוא עמיר פסטרנק (להלן – "עמיר") ומנהלה הוא בנו, בן פסטרנק (להלן – "בן"). הנתבע 1 (להלן – "חגי") הוא בעל השליטה בו'נצר.

3. ונצ'ר הייתה בעבר הבעלים של חברה בסרביה בשם VERIEST VENTURE SERBIA (להלן – "החברה הסרבית"). כיום, בעקבות ההסכמים שיתוארו בהמשך, עמיר הוא בעליה של החברה הסרבית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

4. התובעת 2 (להלן – "סולושנס") היא חברה שהוקמה בהתאם להתקשרות שבין הצדדים, שתתואר להלן.
עם הקמתה, חגי (באמצעות וינצר) היה הבעלים של 70% ממניותיה ואמן החזיקה ב- 30% מהמניות.
בעקבות סדרת הסכמים שתתואר, מחזיקה אמן בכל מניותיה של סולושנס.

ההסכמים הראשונים

5. ביום 1.9.2013 נחתמו שלושה הסכמים, כדלקמן:
א. ההסכם הראשון (נספח 1 לתצהיר עמיר. למען הנוחות, ואם לא צוין אחרת, ההפניה תהיה לנספחי תצהיר זה) נחתם בין חגי ווינצר מצד אחד ובין אמן מצד שני (להלן – "ההסכם הראשי").
בהסכם זה סוכם שכל "פעילות" ונצ'ר, "למעט מוצר VTOOL [להלן – "ויטול"]", פיתוחו וכל הזכויות והחובות הנובעות ממנו, תימכר לחברה משותפת שתוקם על-ידי אמן וחגי.
החברה המשותפת (שהוקמה כנראה עוד לפני חתימת ההסכם) היא סולושנס.
בהתאם להסכם זה, חגי החזיק ב- 70% ממניות סולושנס ואמן החזיקה ב- 30% מהמניות (סעיף 4.2).
הוסכם שרווחיה של סולושנס יחולקו בין מחזיקי המניות בהתאם לשיעור החזקתם (סעיף 4.14.5).

אמן העבירה לסולושנס הלוואת בעלים בסך 1,850,000 ₪ למשך שלוש שנים.
ניתנה אופציה לאמן להמיר את החזר ההלוואה בהון מניות, באופן שאמן תחזיק ב- 77.5 אחוזים ממניות סולושנס (סעיף 4.15).

כן ניתנה אופציה לרכישת /מכירת יתרת המניות שבידי חגי, 22.5%, כך שאמן תוכל לחייב את חגי למכור לה את מניותיה (CALL) וחגי יוכל לחייב את אמן לרכוש ממנו את מניותיו (PUT), על-פי מפתח מסוים שנקבע לצורך שווי הרכישה (סעיף 4.15.1).

ב. ההסכם השני (נספח 2) נחתם בין ונצ'ר והחברה הסרבית לבין עמיר (להלן – "הסכם רכישת החברה הסרבית").
הסכם זה נתן לעמיר, תמורה השקעה כספית מסוימת והלוואת בעלים נוספת, אופציה לרכוש את מלוא מניותיה של החברה הסרבית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

יצוין כבר כאן, שעמיר מימש את זכותו והינו כיום בעליה של החברה הסרבית.
ביחס להסכם זה לא התעוררו מחלוקות (לכל הפחות בתביעות הנדונות כאן).

ג. ההסכם השלישי (נספח 3) נחתם בין סולושנס מצד אחד וונצ'ר וחגי מצד שני, במסגרתו מונה חגי למנכ"ל החברה (ללא יחסי עובד מעביד) והוא נועד בעיקר כדי להסדיר את השירותים שחגי ייתן לסולושנס, להגדיר את תפקידו וסמכויותיו ולקבוע את התגמול שהוא יהיה זכאי לו (להלן, ככותרתו: **"הסכם למתן שירותים"**).
בעניינים אלה עוד יפורט בהמשך.

ההסכמים הנוספים

6. חגי שימש כמנכ"ל סולושנס מיום הקמתה (חודש ספטמבר 2013) ועד חודש יוני 2015.
ביום 2.6.2015 חתמו הצדדים על **"תוספת"** להסכם הראשי, לפיו חגי יחדל לשמש כמנכ"ל סולושנס, ובמקומו ימונה משה זלצברג (להלן – **"זלצברג"**), וחגי ישמש כיו"ר דירקטוריון סולושנס וכן כמנכ"ל החברה הסרבית (נספח 4, להלן – **"הסכם מינוי זלצברג"**).

7. כאמור לעיל, חגי (באמצעות ונצ'ר) ואמן משכו מסולושנס דיבידנדים בהתאם לחלקם היחסי באחזקת המניות: חגי וונצ'ר – 70%, אמן – 30%.
ביום 7.1.2016 חתמו כל הצדדים על **"תוספת"** להסכם הראשי (נספח 5).
בהסכם זה, הסכימו הצדדים כי סולושנס צברה הפסדים, שבגללם צריכות ונצ'ר ואמן להחזיר את הדיבידנדים שמשכו ממנה, כדלקמן: ונצ'ר צריכה להחזיר סך של 980,000 ₪, ואמן – סך של 420,000 ₪.

במקום שחגי וונצ'ר יחזירו את הסכום האמור בפועל, סוכם שהחזרים יבוצעו באמצעות הקטנת שיעור הרווחים שחגי וונצ'ר יהיו זכאים להם בעתיד ל – 40% (במקום 70%), הגדלת שיעור מניות האופציה שניתנה לאמן ל – 85% (במקום 77.5%) וכן אופציה (הדדית) לרכישת / מכירת 15% מהמניות הנותרות – כל זאת כנגד הקטנת חובם של ונצ'ר וחגי בסכום של 600,000 ₪, כשהסכום הנותר, 380,000 ₪, יוחזר לסולושנס מתוך הרווחים שהם יהיו זכאים להם בעתיד, ככל שיהיו.

(כן נקבעו הסדרים ביחס לרכישת מניות החברה הסרבית, שאינם מעניינים).

8. ההסכם האחרון בין הצדדים נחתם ביום 1.11.2016 (נספח 6).
כותרתו: **"מסמך הסכמות בין חגי ארבל לבין עמיר פסטרנק"** (להלן – **"מסמך ההסכמות"**).
הצדדים חלוקים על פרשנותו של מסמך זה, ואודות מחלוקת זו אפרט בהמשך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 בשלב זה אסתפק בפירוט ההסכמות העיקריות שבמסמך זה, כדלקמן:
- 2 א. חגי יעביר את כל מניותיו בסולושנס לאמן וונצ'ר תעביר את כל מניותיה בחברה הסרבית
- 3 לעמיר;
- 4 ב. סולושנס תשלם לחגי מענקים כספיים, כדלקמן:
- 5 (1) "מענק שנתי בסך של 560,000 ₪ שיכלול גם את יתרת המענקים על פי ההסכמים
- 6 שבין הצדדים", כנגד חשבונית מס ולאחר חתימת המסמך;
- 7 (2) לאחר סיום והשלמת העברת כל המניות כאמור, תשלם סולושנס "מענק נוסף לחגי
- 8 בגין עבודתו" בסך של 200,000 ₪;
- 9 (3) "ביום 30.6.2017 ולאחר הסדרת כל האמור במסמך זה, בהסכמים ובתוספות
- 10 להסכמים, לרבות סעיפי "אי תחרות" תשלם וריאסט סולושנס לחגי מענק אחרון
- 11 בסכום נוסף של 200,000 ₪".
- 12 ג. חגי יסיים את עבודתו בסולושנס ובחברה הסרבית ביום 31.12.2016.

מצב הדברים היום

- 13
- 14
- 15
- 16 9. בעקבות ההסכמות שפורטו לעיל, זה מצב הדברים היום:
- 17 אמן הינה הבעלים של כל מניות סולושנס;
- 18 עמיר הינו הבעלים של כל מניות החברה הסרבית;
- 19 חגי סיים את עבודתו בסולושנס ובחברה הסרבית, ואין לו כל מניות בהן;
- 20 מתוך המענקים המפורטים במסמך ההסכמות, שולמו לחגי המענק הראשון בסך 560,000 ₪
- 21 והמענק השני בסך 200,000 ₪, ולא שולם לו המענק האחרון בסך 200,000 ₪.
- 22

התביעות ותמצית טענות הצדדים

התביעה הראשונה

- 23
- 24
- 25
- 26
- 27 10. התביעה ב-ת.א 64687-07-17 (להלן – "התביעה הראשונה") הוגשה בגין שתי עילות תביעה:
- 28 א- הפרת תניית אי התחרות שנקבעה בהסכמים על-ידי חגי, ב- אי העברת מלוא הפעילות של
- 29 ונצ'ר בהתאם למוסכם.
- 30
- 31 11. ביחס לעילת התביעה הראשונה נטען כי חגי הפר את סעיף 11.2 להסכם הראשי, לפיו הוא
- 32 התחייב "כי במשך תקופת עבודתו בחברה המשותפת ו/או כל עוד הינו מחזיק במניותיה,
- 33 ובמשך 24 חודשים לאחר מכן, הוא לא יתחרה, בין במישרין ובין בעקיפין, בתחום פעילות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 החברה המשותפת וכן לא יעסיק ולא יקבל שירותים, בין במישרין ובין בעקיפין מעובדים
2 וקבלני משנה של החברה המשותפת או שאינם עובדים בחברה המשותפת וטרם חלפו 24
3 חודשים מיום הפסקת עבודתם אצל או עבור החברה המשותפת".
4 בקשר לכך נטען, כי חגי ניצל את ההיתר שניתן לו בסעיף 11.2.3 להסכם הראשי, לפיו, חגי
5 וונצ'ר יוכלו להמשיך בפיתוח מוצר בשם ויטול, כדי להתחרות בפועל בתחום פעילותה של
6 סולושנס, בכך שבאתר האינטרנט של חברה שהוקמה על-ידי חגי, בשם VTOOL (להלן –
7 "חברת ויטול"), המצויה בבעלותו ובשליטתו, הוא מפרסם ומציע שירותים בתחום פעילותה
8 של סולושנס, וכן שעובד בחברת ויטול, בשם אסי ליפשיץ (להלן – "ליפשיץ") הועסק במתן
9 שירותים בתחום פעילותה של סולושנס עבור חברת סלנו תקשורת (להלן – "סלנו").
10 הפרה נוספת נטענת של תניית אי-התחרות מתבטאת בכך שחגי ומספר עובדים מטעמו נותנים
11 לחברה בשם סיוה (להלן – "סיוה") שירותים בתחום פעילותה של סולושנס, בזמן שסיוה הינה
12 לקוחה של סולושנס (הפרה כפולה).
13 הפרה נוספת נטענת הקשורה לאותה עילה: נטען כי חגי פועל להעברת עובדים של סולושנס ושל
14 החברה הסרבית לחברת ויטול.
15
16 12. ביחס לעילת התביעה השנייה נטען כי עם תום עבודתו של חגי בסולושנס ובחברה הסרבית, הוא
17 נטל עמו את שם המתחם ואת אתר האינטרנט (להלן – "הדומיין"), ששימשו עד אותה עת את
18 סולושנס, במשך כשלוש שנים, בטענה שהם בבעלותו הפרטית ורשומים על שמו, למרות
19 שסולושנס רכשה את כל פעילותה של ונצ'ר, ובכלל זה את הדומיין שלה.
20 בעקבות כך נאלצו התובעות לרכוש דומיין חדש.
21 התובעות טוענות לנזקים רבים שנגרמו להם בעקבות הפרה זו, מלבד הוצאות הכספיות
22 הכרוכות ברכישת הדומיין החדש.
23
24 13. ואלה הסעדים הנתבעים בתביעה הראשונה:
25 א. לקבוע כי פעולותיו של חגי מהוות הפרה של תניית אי-התחרות בהסכם הראשי;
26 ב. לאור כך, לקבוע כי מניין 24 חודשים הקבועים בתניית אי התחרות בהסכם, יחול ממתן
27 פסק הדין;
28 ג. ליתן צו קבוע המורה לנתבעים להימנע מביצוע כל פעולה שיש בה כדי להוות הפרה של
29 תניית אי התחרות;
30 ד. להימנע מעשיית שימוש "במותג" וריאסט ולשנות את שמה של ונצ'ר, כל שלא יכלול את
31 השם וריאסט;
32 ה. סעד כספי לפיצוי התובעות עבור הנזקים שנגרמו להם בעקבות ההפרות המפורטות
33 הנאמדים בסך של 2,730,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

14. הנתבעים מכחישים הן את ההפרות הנטענות והן את הנזקים הנטענים, וכן הם טוענים לחוסר יריבות ואי-צירוף צדדים נדרשים.

15. ביחס לעילת התביעה הראשונה, טענתם העיקרית היא כי כל הפעולות המתוארות בכתב התביעה הן פעולות שהוחרגו מתניית אי-התחרות, מאחר שכולן היו קשורות לפיתוח מוצר הויטול, שיווקו והטמעתו אצל הלקוחות, וכי לא נעשתה על ידם כל פעולה הקשורה לתחום פעילותה של סולושנס.

ביחס להעסקתו של ליפשיץ בסלנו, טוענים הנתבעים כי הדבר נעשה בידיעתו ובברכתו של מנכ"ל סולושנס באותה עת, ולצברג, אשר קיווה כי תצמח מכך בהמשך תועלת גם לסולושנס וכי עבודתו של ליפשיץ בסלנו נגעה למוצר הויטול בלבד.

גם העובדים שעבדו בסויה עסקו, לטענת הנתבעים, בהטמעת מוצר הויטול בחברה זו, בהתקנתו ובתחזוקתו.

הטענות ביחס לשכנוע עובדים של סולושנס ו/או החברה הסרבית לעבור לעבוד עבור חברת ויטול מוכחשות.

16. בקשר לעילה הראשונה טוענים עוד הנתבעים, כי היה על התובעות לצרף לתביעה כנתבעת נוספת את חברת ויטול.

17. ביחס לעילה השנייה, טוענים הנתבעים כי הדומיין היה קניינו הפרטי של חגי, וכי הוא לא הועבר ולא נמכר לתובעות במסגרת ההסכמים שנעשו ביניהם.

הנתבעים מודים שכל עוד חגי היה קשור לסולושנס, הוא לא התנגד לכך שהדומיין ישמש את פעילותה, אך מעת ניתוק היחסים ביניהם הוא לא היה חייב להסכים לכך עוד.

הנתבעים טוענים עוד, כי התובעות דחו את הצעתו לרכישת הדומיין בסכום של 50,000 ש"ח, למרות שלטענתן (המוכחשת) הנזק שנגרם להן מכך שזה נלקח מהן עומד על כ- 1.2 מיליון ₪.

18. הנתבעים מכחישים את כל הנזקים הנטענים.

ביחס לעילה הראשונה, טוענים הנתבעים שמאחר וכל הפעילות המתוארת הייתה קשורה למוצר הויטול בלבד, שאינו בתחום פעילותה של סולושנס, לא נגרם להם מכך כל נזק כספי.

ביחס לעילה השנייה טוענים הנתבעים, שגם אם התובעות צודקות בטענותיהן כי היה עליהם להעביר להן את הדומיין, הרי שעלות רכישתו של דומיין חדש נאמדת במאות שקלים בלבד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

התביעה שכנגד

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
  - 33
19. התביעה שכנגד של חגי וונצ'ר נגד אמן וסולושנס, כוללת שתי עילות:
- א- העילה הראשונה נוגעת לאופן חישוב התמורה שהיה על אמן לשלם לחגי עבור 30% מהמניות האחרונות שנותרו בידיו, בהתאם לסעיף 4.15.1 להסכם הראשי (יצוין כי סעיף זה מתייחס ל- 22.5% מהמניות ולא ל- 30%, אך הצדדים לא עמדו על כך).
- התובעים שכנגד טוענים שהנתבעות שכנגד ביצעו מניפולציות חשבונאיות מתוכננות, על מנת שערך המניות המועבר אליהן יהיה נמוך באופן משמעותי מערך האמיתי.
- ב- העילה השנייה פשוטה יותר: תשלום הסך של 200,000 ₪ שלא שולם בהתאם למסמך ההסכמות.
20. הסעדים המבוקשים בתביעה שכנגד:
- א. מתן חשבונות – לחייב את הנתבעות שכנגד להמציא שורה ארוכה של מסמכים הנוגעים לפעילותה של סולושנס במהלך כל השנים הרלבנטיות: דו"חות רווח והפסד, מאזנים, מסמכים חשבונאיים, הסכמים מול הספקים ומול הלקוחות, ועוד;
- ב. מינוי מומחה "מעריך שווי" שישום את רווחי החברה "האמיתיים" בשנים הרלבנטיות;
- ג. בהתאם לחוות דעתו של אותו מומחה, להורות לנתבעות שכנגד לשלם לחגי את ההפרש בין השווי "האמיתי" של המניות לבין הכספים ששולמו לו עבורן. סעד כספי זה נאמד על-ידי התובעים שכנגד בסך של 1,800,000 ₪;
- ד. לשלם לתובעים שכנגד את הסכום של 200,000 ₪ שלא שולם לחגי על-פי מסמך ההסכמות.
- ה. פיצויים עבור "עוגמת נפש" בסך 250,000 ₪;
- ו. פיצויים בגין "הפרה יסודית של ההסכם" ומכוח סעיף 192 לחוק החברות, התשנ"ט-1999, (להלן – "חוק החברות") בסך 250,000 ₪;
- יצוין, כי הסעד הכספי הכולל הועמד "לצרכי אגרה" על סך 2,500,000 ₪.
21. הנתבעות שכנגד מתנגדות לכל הסעדים המבוקשים, ובכלל זה: הסעד למתן חשבונות ולמינוי מומחה "מעריך שווי" וכמובן לסעדים הכספיים הנתבעים מהן.
22. ביחס לעילת התביעה הראשונה, טענתן העיקרית של הנתבעות שכנגד היא, שבמסמך ההסכמות הסכימו הצדדים להמיר את אופן חישוב התמורה הכספית עבור יתרת המניות, במענקים כספיים קצובים שמרביתם כבר שולמו לחגי, ולכן חגי מנוע מלהעלות כל טענה הנוגעת לאופן חישוב התמורה בהתאם להסכם הראשי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 הנתבעות שכנגד מכחישות את הטענות בדבר עשיית מניפולציות, ולטענתן, כל המסמכים
2 הרלבנטים היו פרושים לפני התובעים שכנגד, אלו רצו לקבלם בתקופה הרלבנטית, וחגי אף
3 שימש כמנכ"ל או יו"ר הדירקטוריון בכל אותה תקופה, וכמובן שהם יכלו להתייעץ עם רואי-
4 חשבון ומומחים חשבונאיים, ומשלא עשו כן, הם מנועים מלבקש זאת כיום.
5
6 23. ביחס לעילה השנייה טוענות הנתבעות שכנגד, שתשלום הסכום האחרון, סך של 200,000 ₪,
7 היה מותנה במסמך ההסכמות בקיום התנאי של אי-התחרות, ומאחר שתנאי זה הופר על-ידי
8 התובעים שכנגד, הן פטורות מלשלמו להם.
9

התביעה השנייה

10
11
12 24. התביעה ב-ת.א 18-07-71391 (להלן – "התביעה השנייה") הוגשה, גם היא, על-ידי אמן
13 וסולושנס, כנגד חגי וונצ'ר.
14 בתביעה זו קשורה חברה, ששמה WEEBIT NANO LTD (להלן – "וויביט").
15 בתביעה זו טוענות התובעות, כי בעת שחגי שימש כמנכ"ל סולושנס, פנה אל בן אחד ממייסדיה
16 של חברת וויביט, אריאל מליק (להלן – "מליק"), וביקש ממנו סיוע באיתור עובדים מתאימים
17 לוויביט.
18 בן הציע למליק להשתמש בשירותי הניהול של חגי (לצד עבודתו בסולושנס) וכן הוא הציע את
19 שירותיה של עובדת נוספת של סולושנס, לימור קנדל-לוי (להלן – "לימור"), כעוזרת פיתוח,
20 כשתמורת זאת תשלם וויביט לסולושנס תשלום חודשי קבוע.
21 לאחר שחגי ולימור וכל הצדדים המעורבים הסכימו לכך, הוסכם על העסקתו של חגי כמנכ"ל
22 וויביט ועל העסקתה של לימור כעוזרת פיתוח בוויביט.
23 לטענת התובעות, חגי ולימור הסתירו מהן, כי לאחר מכן, הם הגיעו להסכמות נוספות עם
24 וויביט ולפיהן, תמורת שירותיהם, ניתנו לשניהם אופציות, שמומשו, לרכישת מניות וויביט וכן
25 שולמה לחגי תמורה חודשית נוספת.
26 בכך, על-פי הנטען, הפר חגי את סעיף 3.3 להסכם מתן השירותים, לפיו, נאסר עליו, במשך
27 עבודתו בסולושנס, לקבל כל תשלום או טובת הנאה כלשהי, מצד שלישי "בקשר ישיר או עקיף
28 עם ביצוע התפקיד".
29 מעשיו של חגי, על-פי הנטען, מהווים גם הפרה של סעיף 254 (א) לחוק החברות, לפיו, נושא
30 משרה חב חובת אמונים לחברה, ועליו לנהוג בתום לב ולהימנע מניצול הזדמנות עסקית של
31 החברה כדי להשיג טובת הנאה לעצמו.
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

25. הסעדים המבוקשים בתביעה זו :
א. צו הצהרתי המצהיר כי המניות הרשומות על שם חגי צריכות להירשם על שם סולושנס, וכל סכום שהתקבל ממימוש המניות על-ידי חגי צריך להיות מועבר אליה;
ב. צו עשה המורה לחגי לעשות את כל הנדרש לשם העברת מניותיו בוויביט לסולושנס;
ג. צו מניעה קבוע האוסר על חגי להעביר את מניותיו בוויביט לצד שלישי;
ד. לחייב את חגי לשלם להן את כל התשלומים הכספיים הנוספים שהוא קיבל מוויביט במשך תקופת עבודתו אצלה, סך של 582,978 ₪.

26. הנתבעים כופרים בהפרות הנטענות ומתנגדים למתן כל הסעדים המבוקשים. טענתם העיקרית היא, שחגי קיבל את האופציה לרכישת מניות וויביט כאחד ממייסדי חברת וויביט, וגם הכספים החודשיים הנוספים שקיבל שולמו לו כאחד ממייסדי החברה. לדבריהם, הסיכום היחיד הנוגע לסולושנס היה העסקתה של לימור כיועצת פיתוח בוויביט, וכנגד כך בלבד שילמה וויביט לסולושנס סכום חודשי של 35,000 ₪ + מע"מ. מוסיפים הנתבעים, שמאחר ותחום פעילותה של וויביט לא נשק כלל לתחום פעילותה של סולושנס, לא היה כל ניגוד עניינים בין עבודתו של חגי בסולושנס לבין פעילותו כמייסד וויביט, וממילא כל מה שהגיע לידיהו כמייסד וויביט אינו מגיע לסולושנס.

27. הנתבעים מוסיפים עוד שמאחר ומניות וויביט השייכות לחגי מוחזקות כיום בחברת וויביט האוסטרלית, היה על התובעת לצרפה כנתבעת נוספת, ולו לצורך קבלת הסעדים המורים על העברת מניותיו בוויביט לסולושנס.

הליכי ביניים

28. בתביעה הראשונה הגישו התובעות בקשה למתן סעדים זמניים: צווים זמניים המורים לנתבעים לכבד את ההוראות ההסכמיות עליהן הם חתומים ולהימנע מכל תחרות כנגדן. בקשה זו הסתיימה בהודעת ב"כ הצדדים, כי "שני הצדדים מצהירים לפרוטוקול שהם מקיימים את ההסכמים שנכרתו ביניהם והם מתכוונים לקיימם גם בעתיד. לאור זאת מבקשים למחוק את הבקשה למתן צו מניעה זמני, ללא צו להוצאות".
הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה (מיום 18.7.2017, כב' השופט רחמים כהן).

29. גם בתביעה השנייה הגישו התובעות בקשה למתן סעד זמני, ליתן צו מניעה האוסר על הנתבעים לבצע כל דיספוזיציה בלמעלה מ- 28 מיליון מניות וויביט הרשומות על שם חגי, האוסר על העברתן לצד שלישי או על מימושן, אלא בכפוף להפקדת תמורת המניות בקופת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 בקשה זו הסתיימה, אף היא, בהסכמה, לפיה, חגי יהיה רשאי למכור כ- 20 מיליון מהמניות
2 ולקבל את תמורתן, כפי שיקול דעתו, ולגבי יתר המניות, 8 מיליון, הוא יהיה רשאי למכור אותן
3 בכפוף להפקדת תמורתן בחשבון נאמנות של עו"ד אריאל שימקביץ (בא-כוח הנתבעים).
4 גם הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה (מיום 22.8.2018, כב' השופטת עידית ברקוביץ).
5 יצוין, כי בהמשך, חגי מכר את כל מניותיו בוויביט.

6
7 30. ביחס להחלטה בבקשה שבתביעה השנייה: הפקדת תמורתן של 8 מיליון מניות בחשבון נאמנות,
8 כתנאי למכירתן, הגישו התובעות בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, בה נטען שחגי הפר את
9 ההחלטה ופעל למכירתן, בלא שתמורתן הופקדה בחשבון הנאמנות.
10 אינני מוצא לנחוץ לפרט כאן את טענות הצדדים ואת תוכנו של הדיון שהתקיים בעניין זה,
11 מכיוון שבסופו של דבר, לאחר שניתנו לחגי מספר אורכות, הוא הפקיד בחשבון הנאמנות של
12 עו"ד שימקביץ, סכום כולל של 440,000 ₪, המשקפים את תמורת 8 מיליון המניות (הודעת ב"כ
13 חגי, מיום 3.1.2022).

14
15 31. הצדדים הגישו בקשות הדדיות לגילוי מסמכים ועיון בהם.
16 כב' השופט רחמים כהן, שדן בבקשה, נעתר לחלק מהבקשות ודחה את חלקן (החלטה מיום
17 23.2.2020).
18 נותר רלבנטי לענייננו חלק ההחלטה, לפיו, התקבלה בקשתם של חגי וונצ'ר לגלות מסמכים
19 הקשורים לתביעה שכנגד (שעניינה, כאמור, בחישוב התמורה עבור המניות האחרונות שנותרו
20 בידי חגי, שהועברו לאמן).
21 אמן וסולושנס הגישו בקשת רשות ערעור על החלטה זו (וכן על חלקים אחרים של ההחלטה)
22 (רע"א 2804/20).

23 בית המשפט העליון (כב' השופט סולברג) קיבל את בקשת רשות הערעור וביטל את ההחלטה
24 הנוגעת להמצאת המסמכים הקשורים לתביעה שכנגד משום שהמדובר בהליכי גילוי ועיון
25 במסמכים, אגב תביעה למתן חשבונות, לאור ההלכה הפסוקה, לפיה, בכגון דא אין להורות על
26 מסירה של מסמכים שיש בהם משום הגשמה של הסעד העיקרי למתן חשבונות המבוקש
27 בתביעה גופה (החלטה ביום 15.9.2020. בקשת רשות הערעור על יתר חלקי החלטת כב' השופט
28 כהן נדחתה).

29
30 32. בעקבות ההחלטה הנ"ל בבקשת רשות הערעור, הגישו אמן וסולושנס בקשה להוצאה מהתיק
31 של חוות דעתו של רו"ח שי סטרנשוב, שהוגשה כחוות דעת מומחה מטעם חגי וונצ'ר בתביעה
32 שכנגד.
33 חגי וונצ'ר התנגדו לבקשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 הבקשה התקבלה (בהחלטתי מיום 13.12.2021), מהנימוקים הבאים :
2 "בהתאם לפסק דינו של בית המשפט העליון ב-רע"א 2804/20 לא ניתן להידרש לחישובים
3 הקשורים לעילה שבתביעה שכנגד, לפיה, הנתבעים שכנגד לא שילמו לתובעים שכנגד את
4 מלא התמורה במסגרת העסקה שנעשתה ביניהם לאחר שהנתבעים שכנגד ביצעו מניפולציה
5 חשבונאית לצורך הפחתת שווי המניות, עד לאחר הכרעה בסעד שהתקבל למתן חשבונות,
6 למרות שבתביעה שכנגד נכלל גם סעד כספי בשל אותה עילה.
7 חוות דעתו של רו"ח סטרשנוב נועדה להוכיח עילה זו, דבר שיחייב גם את התובעת להציג
8 חוות דעת נגדית כדי להפריך את הנטען בחוות הדעת וזאת בניגוד למה שנקבע בפסק הדין של
9 בית המשפט העליון, כאמור.
10 לפיכך מתקבלת בקשת הנתבעות שכנגד להוצאת חוות הדעת של רו"ח סטרשנוב בשלב זה.
11 כמובן שאם תתקבל התביעה למתן חשבונות יוכלו התובעים שכנגד להגישה במסגרת השלב
12 לבירור החשבונות".

הדיון בתביעה

13
14
15
16 33. מטעם אמן וסולושנס הוגשו תצהירי עדות ראשית של עמיר (בעליה של אמן, ובאמצעות אמן
17 בעליה כיום של סולושנס), בן (בנו של עמיר, המשמש מנכ"ל אמן), זלצברג (מנכ"ל סולושנס,
18 שהחליף את חגי בתפקיד זה) ומליק (ממייסדי וויביט).
19 כולם גם העידו ונחקרו בדיון בבית המשפט.

20
21 34. מטעם חגי וונצ'ר העידו חגי עצמו, לימור (שהועסקה, כאמור, בוויביט תמורת תשלום
22 לסולושנס), ועו"ד ערן ציון כהן (להלן – "עו"ד כהן ציון"), שייצג את חגי וונצ'ר, בהתקשרויות
23 שנעשו מול אמן ועמיר בקשר להקמתה של סולושנס ובקשר להסכמים הנוספים שנחתמו בין
24 הצדדים, וכן בקשר להסכמים שחגי חתם מול וויביט.
25 כל אלה גם העידו ונחקרו בדיון בבית המשפט.
26 חגי וונצ'ר הגישו כאמור, חוות דעת מומחה של רו"ח סטרשנוב, המתייחסת לתביעה שכנגד,
27 ובהתאם להחלטתי, כאמור, היא הוצאה בשלב זה מתיק בית המשפט.

28
29 35. ניסיונות הגישור שנעשו בין הצדדים לא צלחו.
30 הצדדים, כל אחד מטעמיו, דחו גם את הצעת בית המשפט למינוי מומחה מטעם בית המשפט
31 ביחס לתביעה השנייה.
32 הצדדים הגישו את סיכומיהם, והתנצלותי על העיכוב במתן פסק הדין, שנבע מעומס עבודה רב.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

דיון והכרעה

התביעה הראשונה

העילה הראשונה (הטענה להפרת תניות אי-התחרות)

36. אלה הם הסעיפים הרלבנטיים לעניינה של העילה הראשונה, מתוך ההסכם הראשי:

"11.2. אי התחרות ביחס לחברה המשותפת.

11.2.1. התחייבויות חגי

11.2.2. חגי מתחייב כי במשך תקופת עבודתו בחברה המשותפת ו/או כל עוד הינו מחזיק במניותיה, ובמשך 24 חודשים לאחר מכן, הוא לא יתחרה, בין במישרין ובין בעקיפין, בתחום פעילות החברה המשותפת [סולושנס], וכן לא יעסוק ולא יקבל שירותים, בין במישרין ובין בעקיפין, מעובדים וקבלני משנה של החברה המשותפת או שאינם עובדים בחברה המשותפת וטרם חלפו 24 חודשים מיום הפסקת עבודתם אצל או עבור החברה המשותפת. על אף האמור בסעיף זה יוכל חגי, לאחר הפסקת עבודתו בחברה, לעבוד בעצמו בתחום הפעילות של החברה, ובלבד שעבודתו תהא אצל תאגיד שאינו עוסק במתן שירותים בתחום פעילות החברה המשותפת ו/או שאינו לקוח פעיל של החברה המשותפת ולא היה לקוח של החברה המשותפת במשך 4 החודשים האחרונים.

11.2.3. חגי ווריאסט [ונצ'ר] יוכלו להמשיך בפיתוח מוצר ה-Vtool. אם יידרש לה, תוכל וריאסט לבקש להעסיק עובדים שלה טרם המועד הקובע, וההחלטה לגבי העסקתם בפיתוח ה-Vtool תתקבל על-ידי החברה המשותפת, שלא תיפגע פעילותה.

11.2.4. כמו כן אם חברת וריאסט תמשיך בפיתוח מוצר ה-Vtool אזי פעולות של מכירה, שיווק, ורישוי של המוצר, וכן תחזוקתו והתקנתו של המוצר לא תחשבנה כתחרות בחברה המשותפת."

37. כאמור לעיל, אלה הן ארבע ההפרות שנמנו בקשר לעילה זו:

- א- פרסומים שנעשו באתר חברת ויטול אודות שירותים בתחום פעילותה של סולושנס;
- ב- ליפשיץ, עובד בחברת ויטול, הועסק בחברת סלנו, במתן שירותים בתחום פעילותה של סולושנס;
- ג- חגי ומספר עובדים מטעמו נתנו לסיוה, לקוחה של סולושנס, שירותים בתחום פעילותה של סולושנס (הפרה כפולה: תחרות בשירותים שסולושנס נותנת ומתן שירותים ללקוחה של סולושנס);
- ד- חגי פעל להעברת עובדים של סולושנס ושל החברה הסרבית לחברת ויטול.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

38. טענת ההגנה המשותפת לשלוש ההפרות הראשונות (האחרונה מוכחשת) היא, שגם הפרסומים וגם עבודתו של ליפשיץ בסלנו וגם העבודה שנעשתה בסיוה, היו קשורים למוצר הויטול, שהוחרג במפורש מתניית אי-התחרות, כולל פיתוחו של המוצר, מכירתו, שיווקו, תחזוקתו והתקנתו אצל הלקוחות.

נמצא, שעל מנת להכריע בתביעה זו, נדרש, ראשית, לעשות הבחנה ברורה בין תחום פעילותה של סולושנס לבין פעילותו של מוצר הויטול ומה נדרש לשם פיתוחו, שיווקו, התקנתו ותחזוקתו אצל הלקוחות, ושנית, נדרש היה לבחון מה נעשה בפועל בקשר לכל אחת מההפרות הנטענות. באופן זה ניתן להכריע, האם הפרסומים או העבודות שנעשו בפועל היוו הפרה של תניית אי-התחרות.

הנטל להוכחת ההפרה, מוטל, כמובן, על התובעות. והנה, בעוד שביחס לעילה הראשונה ניתן למצוא תשובה חלקית בעדויות שנשמעו, הרי שביחס לשאלה השנייה, ובעיקר ביחס לטיב העבודות שנעשו בסלנו ובסיוה, לא נמצאה תשובה ברורה.

39. אין חולק שגם סולושנס וגם חברת ויטול עוסקות באותו תחום פעילות כללי, תחום הקרוי "תחום הוורפיקציה" ובעברית "אימות שבבים" (חגי, סעיף 2 לתצהירו). בהתאם להסבר שהובא בהערת שוליים (1) בעמ' 4 לכתב ההגנה בתביעה הראשונה (התובעות לא חלקו על הסבר זה): **"בהפשטה – וריפיקציה הינו תחום אימות שבבים לפני ייצורם במסגרתו מוודא מהנדס וריפיקציה כי השבב המתוכנן אכן יבצע את התפקיד אותו הוא מיועד לעשות"**.

ועתה, להבחנה בין תחום פעילותה של סולושנס לבין תחום פעילותה של חברת ויטול, תחילה מתצהירו של חגי (סעיף 3):

"בעוד שהחברה המשותפת (התובעת 2) "וריאסט סולושנס" הינה חברת שירותים, המספקת שירותי כוח אדם בתחום הוורפיקציה; חברת ויטול הינה חברה טכנולוגית, המפתחת מוצרי וורפיקציה (תוכנות) משווקת ומוכרת אותם ללקוחות, תוך תחזוקתם והתקנתם של המוצרים בתמיכה של כוח אדם מקצועי, קרי, מהנדסים המתמחים בוורפיקציה והכל בהסכמת ובידיעת התובעות."

ובתצהירו של זלצברג (סעיף 4):

"תחום הפעילות של חברת וריאסט סולושנס, כפי שגם הוגדר בהסכם רכישת הפעילות הוא תחום שירותי דיזיין וורפיקציה של ASIC ו- FPGA לחברות סמיקונדקטורס וחברות סיסטם (להלן: "תחום פעילות"), בעוד מוצר ה- Vtool הינו מוצר הנועד לסייע למהנדסי וריפיקציה לכתוב ולקודד סביבות וריפיקציות שממשות לבדיקה של שבבים".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

אם כן, ניתן לומר בהכללה, כי בעוד שתחום הפעילות של סולושנס הינו כללי יותר: מתן שירותי ייעוץ וכוח אדם בתחום הכללי של הוורפיקציה, הרי שתחום הפעילות של חברת ויטול מצומצם יותר, ומתרכז אך ורק במוצר הויטול, או במוצרים הקשורים אליו, אך הוא מקיף את כל הקשור במוצר זה, כולל שיווקו, התקנתו ותחזוקתו אצל הלקוח. לאור זאת, אבחן את העדויות והראיות שהובאו ביחס להפרות הנטענות.

40. ביחס להפרה הראשונה, העיד זלצברג (סעיף 6 לתצהירו): "ראשית, חגי הציע שירותים בתחום הפעילות. בין היתר באתר האינטרנט של חברה בבעלותו ובשליטתו של חגי, חברת ויטול (להלן: "חברת ויטול"), פרסם חגי והציע ללקוחות שירותים בתחום הפעילות של וריאסט סולושנס, וגם ללא קשר למוצר הויטול שהוחרג בתניית אי התחרות. כך לדוגמא הציע חגי באתר הבית : <https://thevtool.com/>

6.1. "consulting services for handling any verification challenge together" - ברור מהקשר שמדובר בשירותי יעוץ (תחום עיסוקה של וריאסט כאמור) ולא מכירת מוצר ויטול.

6.2. בין היתר תחת הכותרת "engagement models" ("אופני התקשרות"), הציע חגי אופציות התקשרות נוספות מלבד אספקת המוצר ויטול עצמו וייעוץ סביבו, הוא מציע מתן שירותים נוספים בתחום הוורפיקציה וללא המוצר. למיטב הבנתי, מדובר בהפרה ברורה של תניית אי התחרות עליה חתום ובגינה קיבל תמורה.

צילום החלקים הרלבנטיים באתר ויטול מצ"ב כנספח 1 לתצהירי זה."

חגי מנגד, עמד על כך שכל הפרסומים של חברת ויטול נעשו בקשר למוצרי הויטול בלבד (תצהירו, עמ' 9 למטה ועמ' 10 למעלה): "כאן המקום לציין, כי למרות שלחגי שמורה בהסכם רכישת הפעילות הזכות להתחרות בחברה המשותפת מבלי שהדבר יהווה הפרה של תניית אי התחרות (כפי שהראינו לעיל), הרי שבפועל חגי אינו עושה כן והוא פועל לפיתוח ה"ויטול" והטמעת המוצר אצל גורמים שונים, כך שהוא או וריאסט ונצ'ר, או מי מטעמם אינן עוסקים בשירותים המשיקים לשירותי החברה המשותפת.

ההבדל גדול – בעוד שהחברה המשותפת הינה "חברת גולגולת", אשר לכל היותר מציבה מהנדסי וריפקציה אצל לקוחותיה השונים, הרי שחברת "ויטול" אינה עוסקת בהשמת מהנדסים, אלא בפיתוח מוצר שיסייע למהנדסי הוורפיקציה בעבודתם – הוא "הויטול". חברת "ויטול" אינה מעוניינת "למכור" שעות מהנדסים ללקוחותיה, אלא בקשר עם המוצר (ה-"ויטול") – וכל פעולותיה נועדו לקדם מטרה זו, לרבות תחזוקת המוצר, שירות ללקוח בעניין המוצר, וכל הנדרש בקשר להטמעת מוצר ה"ויטול" אצל הלקוח.

מטבע הדברים – לצורך שיווק המוצר בחברות השונות; התקנתו; הטמעתו; לימודו; והמשקת סביבת העבודה אליו נדרשת פעולה גם של אנשים – מהנדסים – שיבצעו את ההתאמות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

הנדרשות בכל האספקטים, לרבות וכאמור התקנת המוצר, תחזוקת המוצר על כל המשתמע
מכך ועד להטמעתו אצל הלקוח".

41. החלקים מאתר חברת ויטול שצורפו לתצהירו של זלצברג (נספח 1) עמוסים מונחים מקצועיים. נדרש היה, אם כן, להגיש חוות דעת מומחה על-מנת לפרש אותם מונחים מקצועיים ועל מנת להשיב לשאלה, האם השירותים המוצעים באתר מתפרשים ככאלה המתייחסים למוצרים הקשורים לויטול בלבד או גם לשירותים הכלליים בתחום הוריקפציה, תחומה של סולושנס, וכיצד אדם סביר מתחום הוריקפציה היה מבין את הנאמר באתר. אולם, חוות דעת מומחה לא הוגשה, והדבר פועל לחובת התובעות, שעליהן חובת ההוכחה.
דרך אחרת יכולה הייתה להימצא על-ידי הבאת דוגמאות של חברות או אנשים שפנו לחגי או לחברת ויטול, בעקבות הפרסומים באתר האינטרנט, על-מנת לקבל שירותים שבתחום פעילותה של סולושנס. לא זו בלבד שלא הוצגו דוגמאות כאלה, התובעות אף לא טענו לכך, שבפועל היו מי שפנו לקבלת שירותים כאלה בעקבות אותם פרסומים.

42. ביחס להפרה השנייה, העידו עמיר (סעיף 15.1 לתצהירו) וזלצברג (סעיף 7.1 לתצהירו), כי עובד של חברת ויטול, ליפשיץ, הועסק בחברת סלנו בתחום הפעילות של סולושנס. לעומתם, העיד חגי (סעיפים 40-42 לתצהירו), כי חברת ויטול וסלנו התקשרו ביניהם לשם התקנת מוצר ויטול, ובהמשך ביקשה סלנו מחברת ויטול שירותים ותמיכה, ואלו נעשו באמצעות ליפשיץ.
חגי הוסיף כי הוא עדכן את זלצברג (שהיה באותה עת מנכ"ל סולושנס) בדברים הללו, בתקווה שהדבר יביא בהמשך לקשרי עבודה גם בין סולושנס ובין סלנו, וזלצברג נתן את ברכתו לכך (חלופת המיילים בנושא זה צורפה כנספח 13 לתצהירו).
גרסת הנתבעים היא, אם כן, שעבודתו של ליפשיץ בסלנו הייתה קשורה למוצר הויטול בלבד.

43. גם עמיר (עמ' 70 לפרו') וגם זלצברג (עמ' 144 לפרו') אישרו, שאם ליפשיץ היה נותן לסלנו שירותים בכל הקשור לויטול בלבד, הדבר היה מותר על-פי ההסכם עם חגי, אך שניהם לא סיפקו כל אינפורמציה נוספת, ממנה ניתן היה ללמוד שלפשיץ נתן לסלנו שירותים הקשורים לסולושנס.

הדבר היחיד שעמיר היה מסוגל להוסיף הוא, ש"ויטול זה מוצר שמתקנים אותו ועושים לפעמים ניסוי של שבועיים, שלושה, לא עובדים שם שנתיים..." (עמ' 77 לפרו'), אך לא הוצגה כל הוכחה בדבר התקופה שלפשיץ עבד בסלנו.
חגי, העיד, לעומת זאת (עמ' 471-472 לפרו'), כי לשם הטמעת מוצרי הויטול אצל הלקוח, מתן תמיכה ותחזוקה, נדרשים לעיתים גם מספר עובדים ולמשך תקופה ארוכה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 כך העידה גם לימור (עמ' 254): "בשביל להמשיך את הפעילות של VTOOL היא חייבת
2 להטמיע את הכלי אצל לקוחות, וזה אומר שימוש במהנדסי וריפקציה", ובהמשך: "גם
3 חברה שבה אני עובדת היום, אנחנו עושים השמות של מהנדסים אצל לקוחות בשביל להטמיע
4 כלים, שנים. הפרויקטים הם מאוד מורכבים, הכלי הוא מאוד מתוחכם ונדרש הרבה מאוד
5 זמן".
6 גם במחלוקת זו ניתן היה להסתייע בחוות דעת מומחה, אילו היא הייתה מוגשת.
7
8 44. הראייה הטובה ביותר לטיב העבודות שלפשיץ עשה בסלנו הייתה יכולה להיות, כמובן, עדותו
9 של ליפשיץ.
10 ליפשיץ לא זומן לעדות. גם עובדה זו פועלת לרעת התובעות, עליהן מוטלת חובת ההוכחה.
11 עמיר נשאל מדוע הוא לא זומן והשיב "לא יודע" (עמ' 70 לפרו').
12
13 45. כן ניתן היה לזמן גורם מוסמך מחברת סלנו כדי שיעיד על טיב עבודתו של ליפשיץ וגם דבר זה
14 לא נעשה.
15 עמיר נשאל על כך, גם בהתחשב בכך שסלנו היא לקוחה של סולושנס, והשיב (עמ' 70): "אני לא
16 מטריד בדרך כלל לקוחות".
17 זלצברג השיב באופן דומה (עמ' 142): "אני לא בקיא בשיקולים המשפטיים. אני, אם היו
18 שואלים את דעתי? אני מתנגד להכניס את הלקוחות, אנחנו כולנו צריכים לעבוד עם הלקוחות
19 למחרת".
20 אם תשובתם של עמיר וזלצברג כנה והם אכן העדיפו את הנזק הראייתי, שעלול להיווצר להם
21 מאי זימונו של גורם מתאים מסלנו לעדות, על פני הנזק שעלול להיווצר להם מעבודתם עמה
22 כלקוחותם, זו זכותם כמובן, אך הם אינם יכולים להלין על התוצאה הנובעת מכך.
23 ואם תשובתם איננה כנה והימנעותם מזימון עד מתאים מסלנו נובעת מהחשש שאותה עדות
24 לא תתמוך בגרסתם, ודאי שהדבר פועל לרעתם.
25 כך או כך, התוצאה היא שהתובעות לא הוכיחו הפרה זו.
26
27 46. דיון דומה למדי מתקיים גם ביחס להפרה השלישית הנטענת.
28 בקשר להפרה זו מנה עמיר בתצהירו חמישה שמות של עובדים, שלטענתו, עבדו מטעם חברת
29 ויטול בחברת סיוה ובחברה נוספת, ווסטרן דיגיטל (שמה של חברה זו לא הוזכר בכתב
30 התביעה), במתן שירותים שאינם קשורים לויטול. ביחס לסיוה נטען כי הדבר מהווה הפרה
31 כפולה, משום שסיוה הינה גם לקוחה של סולושנס.
32 גם ביחס לטענה זו, טען חגי בתצהירו (סעיף 43) כי העובדים הללו הועסקו בקשר למוצרי ויטול
33 בלבד שהותקנו באותן חברות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1
2 47. לא הוצגה חוות דעת מומחה ביחס לתחום פעילותן של סיוה ווסטרן דיגיטל, על מנת ללמוד
3 ממנה, האם לשם פעילותן נדרשו מוצרי ויטול.
4 לא זומן לעדות אף אחד מחמשת העובדים הנזכרים.
5 לא זומן אף עד מטעם חברת סיוה (לקוחה של סולושנס) ומטעם חברת ווסטרן.
6 תשובתם של עמיר וזלצברג להימנעות זו הייתה דומה.
7 התוצאה היא שגם הפרה נטענת זו לא הוכחה.
8
9 48. גם ביחס להפרה האחרונה הקשורה לעילה זו, לפיה פעל חגי להעברת עובדים של החברה
10 הסרבית לחברת ויטול, טענה שהוכחה על-ידי חגי באופן מפורש (הפסקה האחרונה בסעיף 44
11 לתצהירו), לא הובאה כל ראיה ולא זומן כל עד, וזאת למרות שעמיר הינו כיום בעל מניותיה
12 של החברה הסרבית.
13 עמיר הסתפק בהפניה להעתק מייל בשפה הסרבית, ללא תרגומו לעברית, ממנו נטען כי חברת
14 ויטול פנתה לחברה הסרבית כדי שתמסור לה תוצאות בדיקות עיניים של אחד העובדים. ודאי
15 שלא ניתן ללמוד דבר ממסמך יחיד זה, שתוכנו מוכחש על-ידי הנתבעים.
16
17 49. התוצאה הנובעת מכל האמור לעיל היא, שהתובעות כשלו בהוכחת כל ההפרות הנטענות
18 במסגרת עילת התביעה הראשונה, ודי בכך כדי לדחותה.
19
20 50. אולם, גם אילו התובעות היו מצליחות להוכיח את ההפרות הנטענות, כולן או חלקן, הן כשלו
21 לחלוטין גם בהוכחת הנזק הכספי הנתבע בקשר לעילה זו, "הנאמדים על סך של 1,530,000 ₪,
22 כמפורט בסעיף 37 להלן" (סעיף 18 לתצהיר עמיר).
23 אולם, מסעיף 37 לתצהירו של עמיר לא ניתן ללמוד כיצד נאמד נזק זה, מלבד האמירה כי
24 התחשיב שהתובעות עשו בוסס על נזק חודשי בשיעור של 170,000 ₪ כפול 9 חודשים.
25 לא פורט כיצד הנזק החודשי נאמד ב-170,000 ₪ ולא הובאה כל ראיה שתעיד על כך.
26 הלכה נושנה ומושרשת היא, שנפגע מהפרת חוזה אינו יוצא ידי חובתו בהוכחת הנזק, אלא עליו
27 להניח אף תשתית עובדתית לקביעת שיעור הפיצוי, ואין להשאיר עניין אחרון זה לאומדנו של
28 השופט (ע"א 355/80 אניסמוב נ' מלון טירת בת שבע בע"מ, פ"ד לה (2) 800, 808).
29 משלא הוכח שיעור הנזק הנטען, הרי שגם מטעם זה ראוי חלק התביעה הקשור לעילה הראשונה
30 להידחות.
31
32 51. תוצאת הביניים היא, שהתביעה נדחית בכל הקשור לעילת התביעה הראשונה, ונדחים כל
33 הסעדים שהתבקשו במסגרתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1
2 52. למעלה מן הצורך, אוסיף, שאילו התביעה הייתה מתקבלת, הייתי דוחה את טענת הנתבעים,
3 לפיה, בעלת הדין של התובעות היא חברת ויטול, שלא נתבעה.
4 תניית אי התחרות נקבעה בהסכם שנעשה עם חגי, ואילו ההפרות היו מוכחות, אזי ניתן היה
5 לחייב את חגי כמי שפעל לכך, גם אם הוא עשה כן באמצעות חברת ויטול, במיוחד כשהוא אוחז,
6 לפי דבריו (סוף סעיף 39 לתצהירו) ב- 40% ממניותיה, באמצעות ונצ'ר.
7

8 53. הנתבעים זנחו בסיכומיהם טענה שהעלו בכתב הגנתם, לפיה תניית אי התחרות חסרת תוקף
9 משפטי, משום שהיא סותרת את תקנת הציבור ומשום שהיא מהווה הסדר כובל, ולכן לא אדון
10 בטענות אלה.
11 למעלה מן הנדרש אוסיף, כי ספק אם ניתן היה להגדיר את תניית אי התחרות שנקבע בהסכם
12 הראשי כתנייה בלתי חוקית, הן משום שהיא הוגבלה בזמן, עד 24 חודשים לאחר סיום עבודתו
13 של חגי בסולושנס, והן משום שגם במשך תקופת עבודתו הותר לו לעסוק במוצר הויטול, וראינו
14 שחגי ניצל היטב היתר זה (אודות נפקות הגבלת היקף התנייה, ראו: דניאל פרידמן ונילי כהן,
15 חוזים, כרך ג', עמ' 716-719).
16

העילה השנייה (הדומיין)

17
18
19 54. סולושנס רכשה מונצ'ר את פעילותה (למעט כל הקשור למוצר הויטול), אך לא את החברה
20 עצמה ("והואיל" השני בהסכם הראשי, סעיף 1.1 לתצהיר עמיר, סעיף 13 לתצהיר חגי).
21 הסיבה לכך שלא נרכשה החברה בבעלותה, אלא פעילותה (הצדדים חלוקים על הסיבה), איננה
22 מעניינתנו.
23 בקשר לעילה השנייה, השאלה שנדרש להכריע בה היא, האם רכישת הפעילות כוללת את
24 הדומיין, או שזה אינו נכלל בהגדרת "הפעילות"?
25 ההסכם אינו מגדיר מה נכלל בהגדרת "הפעילות" ומה אינו נכלל בה, ואין בו כל התייחסות
26 לדומיין.
27

28 55. אין חולק שהבעלות בדומיין הייתה רשומה על שמו של חגי.
29 התובעות טוענות שהן לא ידעו על כך (עמיר, סעיף 22 לתצהירו).
30 הנתבעים אינם טוענים שהן ידעו על כך, אלא רק שהן יכלו לדעת על כך בבדיקה פשוטה ומהירה
31 אילו חפצו בכך.
32 בקשר לכך מפנים הנתבעים לסעיף 3.4 להסכם הראשי, שבו אישרה אמן שהיא קיבלה מחגי
33 וונצ'ר את כל הנתונים הרלבנטים לצורך ההתקשרות ואת כל המידע והמסמכים שביקשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

לפיכך, אילו המחלוקת בדבר הדומיין הייתה מתעוררת בראשיתה של ההתקשרות, גם עילת
תביעה זו דינה היה להידחות.
אולם, מהי המשמעות הנובעת מכך, שחגי העמיד לרשותה של סולושנס את הדומיין במשך
שלוש שנים שבהן הוא שירת בה בתפקידים בכירים, תחילה מנכ"ל ולאחר מכן יו"ר
הדירקטוריון, בלא לבקש כל תמורה, והוא ביקש ליטול אותו חזרה אליו רק לאחר שסיים את
התקשרותו עם סולושנס?

56. חגי נשאל בחקירתו, מדוע הוא אפשר לסולושנס להשתמש בדומיין במשך שלוש שנים, בלי
להעיר על כך שהוא בבעלותו ובלי לבקש תמורת כך מאומה, והשיב (עמ' 393): **"כל עוד היינו
שותפים, לא ראיתי שום מניעה שהחברה בעצם תשתתף בזה"**.
אינני מקבל את הסברו של חגי.

הלכה פסוקה ותיקה ומושרשת היא, כי פרשנות ההסכם יכולה להילמד גם מהתנהגות הצדדים
לאחר כריתת ההסכם (ע"א 4628/93 **מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ**,
פ"ד מט (2) 265, 312).

ודוק: אין המדובר בפרשנות להסכם ביחס למושג ("הפעילות"), שהייתה לגביו התייחסות
בהסכם, אזי הבכורה נתונה ללשון החוזה (סעיף 25(א) **לחוק החוזים (חלק כללי)**, **התשל"ג-
1973**, להלן – **"חוק החוזים (כללי)"**), אלא המדובר במושג שלא הוגדר בהסכם.
במצב כזה, ניתן ללמוד מהתנהגותו של חגי, שהעמיד את הדומיין לרשות סולושנס, בוודאי כשזו
מתפרשת על פני תקופה ארוכה של שלוש שנים, כהסכמה לכך שהדומיין נכלל ב"פעילות" ונצ"ר
שהועברה לסולושנס במסגרת ההסכם הראשי.

57. לאור מסקנה זו, סירובו של חגי להעביר לסולושנס את הבעלות ואת השימוש בדומיין, עם
פרישתו הסופית ממנה לאחר כשלוש שנים, מהווה הפרה של הסכם ההתקשרות.

58. משהגענו למסקנה זו, נותר לדון בפיצוי הכספי המגיע לתובעות בשל הפרה זו.
לדבריו של עמיר (סעיף 36), הנזקים הנובעים מאי-העברת הדומיין לרשותה של סולושנס
נאמדים בסך של 1.2 מיליון ₪, **"וכוללים, בין היתר, עלויות הקמת האתר החדש, בניית תיבות
דואר חדשות, פגיעה במוניטין, אבדן רווחים עתידיים ונזקים נוספים"**.
גם בקשר לנזקים אלה לא הובא כל פירוט ולא הובאה כל ראיה שהיא.
בחקירתו, עמיר לא ידע כמה עולה לרכוש דומיין וכמה עלה לתובעות לרכוש את הדומיין, ואשר
כי הוא לא הציג תחשיב נזק התומך בנזק הכספי הנקוב בתצהירו, אלא שזו עלות **"משוערת"**
(עמ' 66-67).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 גם זלצברג לא ידע לנקוב בעלות הדומיין ("יש כאלה ב- 5 דולר ויש כאלה ב- 5 מיליון דולר"),
2 עמ' 139).
- 3 כאמור לעיל, על מנת לזכות בפיצוי כספי, אין די בהוכחת ההפרה ואין די בהוכחת קיומו של
4 נזק, אלא נדרש להוכיח את שיעור הנזק הכספי, וזאת לא עשו התובעות.
5
- 6 59. יחד עם זאת, ניתן ללמוד על שיעורו של הנזק מתוך התמורה הכספית שחגי ביקש לקבל עבור
7 העברת הדומיין, בתום המשא-ומתן שהתנהל בין הצדדים : 50,000 ₪, כנובע מעדותו (עמ' 394).
8 עמיר אישר בחקירתו (עמ' 66-67), כי חגי ביקש 50,000 ₪ עבור הדומיין, והוא אף הסכים לכך,
9 אך הוסיף שדבר זה לא נעשה, משום שחגי ביקש לאחר מכן 50,000 ₪ נוספים עבור השימוש
10 הבלעדי בשם "וריאנט" (המשותף לסולושנס ולונצ'ר).
11 חגי אישר (עמ' 394) כי התנהל משא ומתן גם ביחס לשימוש בשם "וריאנט".
12 מהאמור בסעיף זה ניתן להסיק שתי מסקנות :
13 א- דחיית תחשיב הנזק של התובעות. היעלה על הדעת, שהן היו מוכנות לספוג נזק כספי
14 הנאמד ב- 1.2 מיליון ₪, במקום לשלם סכום של 50 או 100 אלף ₪?
15 ב- הצדדים הסכימו בפועל כי עלות העברתו של הדומיין על שמה של סולושנס והעמדתו
16 לרשותה נאמד בסכום של 50 אלף ₪.
17
- 18 60. סיכום הדברים ביחס לעילה השנייה : הנתבעים הפרו את ההסכם בכך שסירבו להעביר את
19 הבעלות והשימוש בדומיין לסולושנס, אך בגין הפרה זו הוכח נזק של 50,000 ₪ בלבד (בצירוף
20 הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום סיום עבודתו של חגי בסולושנס, 1.1.2017).
21
- 22 61. סיכום התביעה הראשונה
23
- 24 א. עילת התביעה הראשונה, הנוגעת להפרת תניית אי-התחרות, נדחית, הן משום שההפרות
25 הנתענות לא הוכחו כנדרש על-ידי התובעות, והן משום שהתובעות לא הוכיחו את הנזק
26 הכספי הנתבע בגינה.
27 בהתאם לכך נדחים כל הסעדים שהתבקשו במסגרת עילה זו.
- 28 ב. ביחס לעילת התביעה השנייה, המסקנה היא, שהנתבעים הפרו את ההסכם עם התובעות,
29 בכך שנמנעו מלהעביר את הבעלות והשימוש בדומיין לשמה של סולושנס ולרשותה.
30 יחד עם זאת, הסעד הכספי נדחה ברובו המוחלט, למעט סכום של 50,000 ₪ (בצירוף
31 הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.1.2017), שנקבע שעל הנתבעים לשלמו לתובעות.
- 32 ג. שאלת ההוצאות תיבחן בסוף פסק הדין, לאחר ההכרעה בתביעה שכנגד ובתביעה השנייה.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

התביעה שכנגד

העילה הראשונה (התמורה עבור העברת המניות)

62. במסגרת עילת תביעה זו, טוענים חגי וונצ'ר, כאמור, שהיה על אמן וסלושנס לשלם תמורה עבור העברת 30% ממניות סלושנס שנותרו בידי חגי, בהתאם לנוסחת החישוב המפורטת בסעיף 4.15.1 להסכם הראשי, המתבססת על רווחי סלושנס בשלוש השנים האחרונות שלפני מועד העברת המניות.

לטענת התובעים-שכנגד, הנתבעות שכנגד ביצעו מניפולציות חשבוניות כדי להציג רווחים נמוכים של סלושנס באותן שנים, ובכך להפחית את התמורה שעליהן היה לשלם עבור קבלת המניות.

63. הגנתן העיקרית של הנתבעות, לצד הכחשת הטענה בדבר מניפולציות שנעשו, היא, שהצדדים הסכימו במסגרת מסמך ההסכמות (המסמך האחרון שנעשה ביניהם) להחליף את מנגנון חישוב תמורת המניות המועברות בתשלום סכומים כספיים קצובים, שכונו "מענקים". התובעים שכנגד מכחישים טענה זו, ולטענתם מנגנון חישוב תמורת המניות נותר על כנו, גם במסמך ההסכמות.

64. אני סבור, שנוסח מסמך ההסכמות לא מותיר ספק בדבר צדקת הנתבעות שכנגד. המסמך עוסק, כמעט כולו, בהעברת המניות.

בסעיפים הראשונים הוסכם שבמקום המנגנון הקודם שנקבע בהסכמים שבין הצדדים: הקצאת מניות סלושנס לאמן ולאחריה העברת מניות חגי שנותרו בידי לאמן, חגי יעביר ישירות את כל יתרת מניותיו בסלושנס לאמן (סעיף 1). מנגנון דומה נקבע גם ביחס להעברת מניות החברה הסרבית לעמיר (סעיף 2). בהמשך (סעיפים 6 ו-7) נקבע, שעל הצדדים לפעול ככל הדרוש להעברת המניות, כאמור. לצד זאת נקבעו "המענקים" שתשלם סלושנס לחגי:

560,000 ₪, "שיכלול גם את יתרת המענקים על פי ההסכמים שבין הצדדים", מיד לאחר חתימת ההסכם ויתר המסמכים שצורפו אליו (סעיף 5); 200,000 ₪, "עם סיום והשלמת האמור בסעיפים 4, 5, 6, 7 לעיל", הסעיפים הנוגעים להעברת המניות (סעיף 8); ומענק אחרון בסך 200,000 ₪, שישולם ביום 30.6.2017 (8 חודשים לאחר חתימת המסמך), "לאחר הסדרת כל האמור במסמך זה, בהסכמים ובתוספת להסכמים לרבות סעיפי "אי תחרות" " (סעיף 11).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 אמנם, לא נכתב במסמך זה בצורה מפורשת שהמנגנון שנקבע לחישוב העברת המניות בהסכם
2 הראשי מבוטל, אך מסקנה זו נובעת בהכרח מאי-אזכורו במסמך זה, שנועד כולו להסדיר את
3 העברת המניות, כשיחד עם כך נקבעו סכומים כספיים קצובים שישולמו לחגי, בקשר להעברת
4 המניות (מסקנה זו נובעת, לכל הפחות, מסעיף 8 למסמך), שכונו "מענקים", כשאינן חולק
5 שקודם לחתימת הסכם זה, חגי לא היה זכאי לכל "מענק" או תשלום כספי כלשהו, מלבד
6 התמורה הכספית עבור העברת יתרת מניותיו.
7

8 65. חגי נשאל בחקירתו מהיכן, לגרסתו, נוצרו "המענקים" שבמסמך ההסכמות, אם הם לא נתנו
9 כתמורה עבור המניות, והציג בתשובותיו שתי גרסאות סותרות ומעורפלות:
10 האחת – המענקים שולמו "חלק מהתמורה" או כ"מענק ראשוני" (עמ' 345),
11 השנייה – שהמענק היה "חלק מהסכם ההפרדות שלנו. ההסכם הזה היה כפוי, אני לא רציתי
12 אותו" (עמ' 354).

13 מלבד זאת, ששתי הגרסאות אינן מתיישבות יחד, הן גם אינן סבירות.
14 ביחס לגרסה הראשונה, אם המענקים שולמו "חלק מהתמורה" או כ"מענק ראשוני", ודאי
15 היינו מצפים שהדבר יצוין במסמך ההסכמות, תוך ציון התמורה הכוללת ויתרת התמורה
16 המגיעה לחגי, לאחר תשלום "חלק מהתמורה" או "המענק הראשוני".
17 ביחס לגרסה השנייה, חגי עצמו סתר אותה מיד לאחר מכן בעדותו (עמ' 355), כשאישר שלא
18 הכריחו אותו לחתום על המסמך, ושהייתה לו האפשרות לפנות לעורך דין (ואני מוסיף גם
19 לרואה חשבון) כדי להתייעץ עמו קודם לחתימת המסמך.
20

21 66. הנתבעות שכנגד הציגו גם חלופת מייל שהוחלפה בין הצדדים קודם לחתימה על מסמך זה
22 ובקשר אליו (ת/4), וממנו ניתן, לכאורה, ללמוד כי המילים "בגין מכירת המניות של וריאט
23 סולושנס" בסעיף 5 למסמך הוספו לבקשו של חגי (בצילום המסמך ניתן להבחין בין המילים
24 הללו לבין יתר המילים באותו הסעיף).
25 מאחר שלא הוברר מי בדיוק ביקש להוסיף מילים אלה, אני נמנע מלהסתמך על ראייה זו כדי
26 לקבוע שמילים אלה הוספו לבקשתו של חגי, אך ניתן ללמוד מתכתובת זו, לפחות, שחגי היה
27 שותף בניסוח המסמך (חגי פונה לעמיר במילים: "מצורף עם תיקונים קלים. אם מקובל, נחתום
28 שוב. את ה 560 אלף נעביר אלי אישית"), ובוודאי שמסמך זה שולל את גרסת "הכפייה" שהעלה
29 חגי.
30

31 67. הגרסה לעשיית מניפולציות חשבונאיות בדו"חותיה של סולושנס בשנים שקדמו לחתימה על
32 מסמך ההסכמות תמוהה, כשלעצמה, לאור זאת, שבאותן שנים כיהן חגי בתפקידים ניהוליים
33 בסולושנס, תחילה כמנכ"ל ולאחר מכן כיו"ר הדירקטוריון שלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 איש לא מנע ממנו לבדוק בעצמו את כל המסמכים הקשורים בדו"חות החברה. חגי אישר
2 בחקירתו (עמ' 372), כי הייתה לו גישה לכל הנהלת החשבונות של החברה, וכי הוא יכל לבקש
3 לעיין בכל מה שרצה.

4 חגי גם אישר כי בכל ההסכמים שנעשו עם התובעות הוא היה מלווה בייעוץ חשבונאי של משרד
5 עו"ד קודנצ'יק (עמ' 336) ובייעוץ משפטי של עו"ד כהן ציון (עמ' 335), וכן אישר שהוא נהג
6 להתייעץ עימם קודם לחתימה על ההסכמים (עמ' 342).

7
8 68. חגי הפנה בתצהירו (עמ' 19) למייל ששלח לאמן ביום 19.4.2015 (נספח 2), שבו נכתב:
9 **"נראה שיש עיוות מתמשך בעניין דמי הניהול בהם וריאסט [סולושנס] מחוייבת..."**, וטען כי
10 טענותיו בקשר להתחשבות מוטעית הועלתה "בזמן אמת", אולם דווקא מייל זה מוכיח, שאם
11 היה לחגי חשד כלשהו בקשר לכך שנעשות מניפולציות חשבונאיות מכוונות על מנת להפחית
12 את התמורה המגיעה לו עבור מניותיו, הרי שהיה עליו לבדוק את כל הנדרש לשם כך בעצמו
13 ובאמצעות יועציו, שעה שכאמור איש לא מנע ממנו לעיין בכל המסמכים והחשבונות הנדרשים
14 לשם כך.

15
16 69. גם ההסכם שנערך בין הצדדים, פחות משנה קודם לחתימה על מסמך ההסכמות, ביום
17 7.1.2016 (וכשמונה חודשיים לאחר משלוח המייל הנ"ל) מפרק במידה רבה את גרסתו של חגי,
18 שכן, באותו הסכם הסכימו הצדדים באופן מפורש כי סולושנס צברה הפסדים וכי בשל כך
19 הצדדים צריכים להחזיר את הדיבידנדים שמשכו.
20 אם חגי הסכים באותה עת כי סולושנס צברה הפסדים ולא רווחים, איך הוא יכול לטעון, פחות
21 משנה לאחר מכן את ההיפך מכך, כלומר שסולושנס צברה רווחים, שהעלו את ערך מניותיה?
22

23 70. יפים לעניינו הדברים שנכתבו ב-ע"א 7649/18 **ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל**
24 **בע"מ** (20.11.2019) (פורסם בנבו), פסקה 5 לחוות דעתו של כב' השופט גרוסקופף:

25 **"החוזה בו עסקינן הוא חוזה עסקי, דהיינו חוזה שכל הצדדים לו הם מתקשרים**
26 **המנהלים עסקים והמיוצגים היטב. בחוזים מסוג זה קיימת כאמור חשיבות**
27 **יתרה לכך שכללי הפרשנות שיופעלו יהיו כאלה היוצרים בסיס משפטי יעיל**
28 **להתקשרויות עתידיות בין עוסקים. הטעם לכך הוא שהמתקשרים בחוזה**
29 **העסקי הם שחקנים מתוחכמים, אשר משקיעים זמן ומשאבים בניסוח החוזה,**
30 **ומודעים היטב לכללי הפרשנות החלים. בכך שונה החוזה העסקי, מהחוזה**
31 **הצרכני (חוזה בין עוסק לבין אדם פרטי שאינו מיוצג) ומהחוזה הפרטי (חוזה**
32 **שכל הצדדים לו הם אנשים פרטיים בלתי מיוצגים), אשר לפחות צד אחד להם**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

אינו מודע היטב לכללי הפרשנות החוזיים, ועל כן אינם מכלכלים צעדיהם בעת
כריתת החוזה בהתאם להם."

כפי שנפרש לפנינו בתביעות הנדונות כאן, חגי הוא איש עסקים, יזם ומייסד חברות, מנוסה
מאוד בעשיית הסכמים עסקיים, מלווה תמיד ביועצים מהתחום החשבונאי ומהתחום
המשפטי.
על רקע זה, טענותיו למניפולציות שנעשו כלפיו, שעה שאיש לא מנע ממנו לערוך את כל
הבדיקות הנדרשות, וודאי טענותיו ל"כפייה" כלשהי שנעשתה כלפיו בקשר לחתימתו על מסמך
ההסכמות, טענות אלה אינן יכולות להישמע.

71. סיכום הדברים ביחס לעילה הראשונה הוא שהצדדים הסכימו במסמך ההסכמות, ההסכם
האחרון שנחתם ביניהם, לתמורה כספית קצובה עבור העברת יתרת מניותיו של חגי בסלושנס
לאמן (ויתרת מניות ונ'צר בחברה הסרבית לעמיר), והסכמה זו ביטלה למעשה את מנגנון חישוב
המניות שנקבע בהסכם הראשי.
הראיות מוכיחות גם שחגי חתם על מסמך ההסכמות, לאחר התייעצות חשבונאית ומשפטית,
לאחר החלפת טיוטות, ובהסכמה ומודעות מלאות.
אשר על כן, נדחית עילת התביעה הראשונה ועמה נדחים כל הסעדים שהתבקשו במסגרתה.

העילה השנייה (תשלום סכום המענק האחרון בסך 200,000 ₪)

72. כאמור לעיל, העילה השנייה בתביעה שכנגד, עניינה אי-תשלום המענק האחרון על-פי מסמך
ההסכמות בסך 200,000 ₪.
טענת ההגנה היחידה הייתה, שמענק זה הותנה (בין היתר) בקיום תניית אי-התחרות בהסכם
הראשי, ומשתנייה זו הופרה, הנתבעות שכנגד פטורות (לטענתן) מתשלום מענק זה.
משנדחתה עילת התביעה הקשורה להפרת תניית אי התחרות (בתביעה הראשונה), נדחית גם
הגנתן זו של הנתבעים שכנגד.

73. משכך אני קובע, כי על הנתבעות שכנגד לשלם לתובעים שכנגד תשלום של 200,000 ₪, בצירוף
הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום 30.6.2017 (המועד שנקבע לתשלום סכום זה).

74. יצוין כי התובעים שכנגד תבעו גם 250,000 ₪ בגין "עוגמת נפש" שנגרמה להם, לטענתם, מכך
שעובדי סלושנס "רודפים" את חגי, "משחירים פניו בעולם" "הוריפקציה" שהינו תחום
מצומצם עם שחקנים חוזרים ומוכרים בעולם זה. הם פונים לצדדים שלישיים בכתב ובע"פ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

ומבקשים שלא להתקשר עם מר חגי ארבל ו/או חברות אחרות שחגי קשור אליהם וכו'..."
(סעיף 73 לכתב התביעה).

דבר מאלה לא הוכח, לא הובאה כל ראיה ולא הובא כל עד להוכחת הדברים הנטענים.
תביעה זו נדחית, אפוא.

75. גם התביעה לפיצוי כספי בסך 250,000 ₪ בגין "הפרה יסודית של ההסכם" בקשר "למכירה
הכפויה של המניות של חגי בחברה" (סעיפים 78-82 לכתב התביעה) נדחית, משנדחתה
התביעה הקשורה למכירת המניות.

76. שאלת ההוצאות בקשר לשתי עילות התביעה שכנגד, תוכרע בסוף פסק הדין.

התביעה השנייה

77. עילת התביעה השנייה היא הפרתו של סעיף 3.3 להסכם מתן השירותים, לפיו התחייב חגי כי
הוא "לא יקבל כל תשלום או טובת הנאה כלשהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, לרבות
משכורות מצד שלישי כלשהו בקשר ישיר או עקיף עם ביצוע התפקיד בתקופת הסכם זה.
היה ויתקבל סכום או טובת הנאה כאמור, יהיו אלה שייכים לחברה, שתהא זכאית לנכות
סכום זה או ערך טובת הנאה מכל תשלום שיגיע לקבלן [ונצ'ר] ו/או חגי".

78. כאמור לעיל, לאחר שמליק פנה לבן על-מנת שיאתר עבורו עובדים מתאימים לווייט, הציע בן
למליק את שירותיו של חגי בניהול החברה (לצד עבודתו בסולושנס) ואת שירותיה של לימור
כיועצת פיתוח וזאת בתמורה לתשלום חודשי בסך 35,000 ₪.
המחלוקת בין הצדדים נוגעת למניות שקיבל חגי מווייט וכן לכספים נוספים שקיבל ממנה
ללא ידיעת התובעות, כאשר לשיטת התובעות תמורת המניות (לאחר שכבר מומשו על-ידי חגי)
וכן הכספים הנוספים, סכום של 6,000 דולר לחודש + מע"מ, לפי עדות מליק (סעיף 4 לתצהירו),
שייכים להן מכוח סעיף 3.3 להסכם מתן השירותים (התובעים מסתמכים גם על סעיף 254(א)
לחוק החברות), ולשיטת חגי, המניות והכספים לא התקבלו בקשר לביצוע תפקידו בסולושנס
אלא מתוקף היותו אחד ממייסדי ווייט.

79. יצוין, כי מחלוקת דומה התעוררה בין התובעות לבין לימור בקשר למניות שהיא קיבלה
מווייט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 תביעה שהגישו התובעות נגד לימור בבית הדין לעבודה בנושא זה נדחתה, ובמסגרת ערעור
2 שהגישו התובעות על פסק הדין, הושג הסכם גישור, שהצדדים חלוקים על תוכנו (הסכם הגישור
3 לא הוצג).

4 עניינה של לימור איננו נוגע לתביעה זו, ולכן לא אדון בכך.
5

6 80. לצורך המשך הדיון, להלן הנחות היסוד:

7 אין חולק שהקשר הראשוני, שלאחריו הועסקו חגי ולימור בוויביט, נוצר בין בן לבין מליק, אחד
8 ממייסדי וויביט (בן – סעיף 25 לתצהירו, מליק בתצהירו);
9 אין חולק שתחום עיסוקה של וויביט אינו קשור לתחום עיסוקה של סולושנס;
10 אין חולק שוויביט שילמה לסולושנס במשך כל תקופת ההעסקה סכום של 35,000 ₪ בצירוף
11 מע"מ.
12

13 81. השאלה, אם כן, איננה בתחום תניית אי-התחרות (ומסיבה זו אכן לא היה צורך למנות מומחה
14 כדי שיבחן את תחומי הפעילות של סולושנס, מחד, ושל וויביט מאידך), אלא בתחום האיסור
15 שהיה על לחגי, לפי הסכם מתן השירותים, לקבל תשלום או טובת הנאה כלשהי מצד שלישי
16 בקשר עם ביצוע התפקיד בתקופת ההסכם;
17 לשם כך נדרש להכריע, האם התשלומים החודשיים והמניות שקיבל חגי מוויביט התקבלו
18 "בקשר ישיר או עקיף עם ביצוע התפקיד"?
19 התובעות טוענות שיש להשיב על שאלה זו בחיוב, משום שהקשר בין חגי ובין וויביט נוצר
20 באמצעות סולושנס ועבודתו של חגי בוויביט נעשתה מטעם סולושנס.
21 חגי טוען שהכספים והמניות שקיבל מוויביט התקבלו כמייסד החברה, ללא קשר ל"ביצוע
22 התפקיד" בסולושנס.
23

24 82. התובעות הסתמכו תחילה על מכתבו של מנכ"ל וויביט בעבר, ד"ר מוטי גרוס (להלן – "גרוס"),
25 מיום 22.7.2018 לסולושנס (נספח 10 לתצהיר בן), שבו נכתב: "בהמשך לבקשתכם, הריני
26 לאשר כי במסגרת התגמול עבור השירותים שסיפקתם לחברה בשנים 2014-2016 באמצעות
27 ה"ה חגי ארבל ולימור לוי-קנדל הוקצו לשניים מניות בחברה".
28 הנתבעים, מאידך, הפנו למכתב מאוחר יותר של גרוס, מיום 1.8.2018 (נספח 8 לתצהיר חגי),
29 שבו נכתב: "בהמשך לשיחתנו הטלפונית ולבקשתך, הריני לאשר כי בהיותך בין היזמים
30 והמקימים של חברת וויביט, ובהיותך מנכ"ל החברה, הוענקו לך ע"י החברה תמורה במניות".
31 גרוס לא העיד וממכתביו הסותרים, לכאורה, לא ניתן להסיק מסקנה ברורה בשאלה הנדרשת
32 להכרעה.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

83. אני סבור שיש להבחין לצורך ההכרעה בשאלה, האם הכספים והמניות התקבלו "בקשר ישיר או עקיף עם ביצוע התפקיד", בין הסכומים החודשיים שחגי קיבל מווייט במשך עבודתו אצלה לבין המניות שקיבל ממנה, כאשר הסכומים החודשיים התקבלו בקשר לעבודתו כמנהל ווייט, עת הוא מונה לכך במסגרת ההסכמה שנעשתה בין סולושנס לבין מליק, ואילו המניות התקבלו בשל היותו אחד ממייסדי החברה (שעברה גלגולים שונים, שאין כאן המקום לפרטם), ללא קשר להסכמה שנעשתה בין סולושנס לבין מליק וללא קשר לביצוע תפקידו של חגי בסולושנס, גם אם מקור הקשר הראשוני נוצר בזכותה של סולושנס.

84. למסקנה זו אני מגיע קודם כל מעדותו של מליק.
מליק העיד בתצהירו (סעיף 3) כי במסגרת הסיכום שנעשה בינו לבין בן, הוצע לחגי התפקיד של מנכ"ל החברה וללימור תפקיד בתחום הפיתוח.
משמע עבודתו של חגי בווייט, כמנכ"ל החברה, נעשתה במסגרת ההתקשרות בין סולושנס לבין ווייט.
לעומת זאת, כשנשאל מליק בחקירתו, אודות המניות שניתנו לחגי, הוא אישר שאלה ניתנו לו כאחד ממייסדי החברה, במסגרת הסכם המייסדים.
אביא את הדברים כלשונם (עמ' 89-90) (השואל הוא ב"כ הנתבעים):

ש: אתה זוכר את שיחת הטלפון שהיתה לך עם חגי ב-2018, תפס אותך חגי טלפונית

כשהיית באורלנדו?

ת: הייתי באורלנדו, נכון.

ש: זוכר את השיחה הטלפונית ביניכם?

ת: לא, אני אשמח אם תזכיר לי. אני יודע שהוא התקשר אלי הייתי באורלנדו.

ש: טוב. אז אנחנו נזכיר לך.

ת: מעולה.

ש: אני אומר לך שבשיחה הזאת אתה אמרת לחגי - תגיד לי, מה בן רוצה ממך? יש לך

מניות שקיבלת כמייסד בחברה, אתה זוכר את זה?

ת: לא זוכר את זה, אבל זה נשמע לי הגיוני שאמרתי.

ש: טוב. וגם אמרת לחגי - למה אתה לא אומר - יש לך הסכם מייסדים בין בורנשטיין

הבנתי זכרנו לברכה שנפטר,

ת: נכון, ממש עכשיו.

ש: בין בורנשטיין לבינך לביני, למה אתה לא אומר את זה לבן ומשחרר אותו? אתה זוכר את

זה שאמרתי לו?

ת: לא אבל שוב, זה נשמע לי מאוד הגיוני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

ש : אתה זוכר שאמרת לחגי שאתה תעזור לו ואפילו הצעת שתדבר עם אוסנת של בורנשטיין
שתשלח לך את הסכם המייסדים?
ת : כן, הגיוני. אוסנת ניהלה את כל זה.
ש : ולסיום אני אשאל אותך אם אתה זוכר שאמרת לחגי בשיחה - יש עוד נקודה לטובתך
חגי, אתה קיבלת הרבה אחוזים כמייסד, אין היגיון שהוא יבקש, הכוונה לבן, להיות
בעל מניות בכזה גובה של אחוזים.
ת : הגיוני."

בהמשך אישר מליק (לשאלת בית המשפט, עמ' 95), כי לצד היותו אחד ממייסדי וויביט, שימש
חגי כמנכ"ל החברה.

85. גם חגי הבחין בחקירתו (עמ' 418), אולי בלי שהתכוון לכך, בין המניות שקיבל מוויביט לבין
הסכום החדשי שקיבל ממנה: "סיכמנו שאני אקבל מניות של פאונדר בחברה הזו... ובנוסף
אני אקבל סכום של 6,000 דולר לחודש על הזמן שאני משקיע ב...".
הבחנה דומה עולה גם מתוך תשובתם של חגי וונצ'ר לבקשה לצו מניעה זמני שהוגשה במסגרת
תביעה זו שבה נכתב (בסעיף 32) כי המניות ניתנו לחגי כמייסד החברה, בעוד שהסכומים
החדשיים כונו "דמי ייעוץ חודשיים" (סעיף 36).

86. סעיף 3.3. להסכם מתן השירותים, בדומה לעיקרון שביסוד חוק עשיית עושר ולא במשפט,
תשל"ט-1979, נועד למנוע התעשרות "שלא כדין", כלשון סעיף 1(א) לחוק זה: "מי שקיבל שלא
על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – "הזוכה") שבאו לו מאדם אחר
(להלן – "המזכה"), חייב להשיב למזכה את הזכייה...".

בענייננו, הכספים החדשיים באו לידי חגי בעקבות הסכם שנעשה בין וויביט (באמצעות מליק)
לבין סולושנס (באמצעות בן), כלומר, אלה כספים שהיו צריכים להיות משולמים למעשה
לסולושנס ולא לחגי, לפיכך סולושנס זכאית לקבלם מחגי.

המניות, לעומת זאת, לא באו לידי חגי בעקבות ההסכם שנעשה בין וויביט לבין סולושנס.
סולושנס מעולם לא התכוונה ולא רצתה לקבל מניות מוויביט וזו לא התכוונה ולא רצתה
להכניס את סולושנס כשותפה שלה. נושא זה לא דובר כלל ולא עלה כלל בין שתי החברות הללו.

87. זוהי גם המסקנה העולה, לדעתי, מסעיף 254 לחוק החברות, שבמסגרתו נאסר על נושא משרה
בחברה, בין היתר, להימנע "מניצול הזדמנות עסקית של החברה במטרה להשיג טובת הנאה
לעצמו או לאחר".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 כפי שנכתב בספרו של ערן רוזמן, **חוק החברות**, עמ' 584: **"עצם נטילת ההזדמנות העסקית**
2 **שוללת מהחברה את האפשרות להפיק רווחים עתידיים"**.
3 ההזדמנות העסקית שהייתה לסולושנס היא קבלת תשלום עבור עבודתם של חגי ולימור
4 בווייט, לא הייתה להם כל הזדמנות עסקית לקבלת מניות כאחד ממייסדי החברה ולא דובר
5 על כך.
6
7 88. ועתה לקביעת הסכום הכספי המגיע לתובעות עבור התשלומים החודשיים הנוספים שחגי קיבל
8 מווייט, כאמור: מנספח 6 לתשובת חגי וונצ'ר לבקשה למתן סעד זמני שהוגשה במסגרת
9 תביעה זו עולה כי הסכומים החודשיים שקיבל חגי באמצעות ונצ'ר מווייט בתקופת עבודתו
10 אצלה, מצטברים לסכום של 582,978 ₪ (מסמך זה צורף גם לתצהירו של בן בתביעה כנספח 3).
11 חגי אישר בחקירתו (עמ' 429-430) כי נספח א' שצורף הוא כרטיסי הנהלת החשבונות של ונצ'ר,
12 כי ונצ'ר היא חברה "שלו" וכי המסמך התקבל ממנו.
13 יחד עם זאת, ביקש חגי להוסיף (עמ' 420) כי הסכומים שבאותו מסמך כוללים **"החזרים**
14 **בעקבות תשלומים שאני עשיתי בעצמי"**, אולם לא הוצג כל מסמך שיכל לאמת את גרסתו זו,
15 למרות שהוא אישר בחקירתו (עמ' 423) כי לא הייתה **"שום בעיה"** להציג, וכשנשאל כמה הוא
16 שילם לווייט מכיסו ובגין אותו תשלום הוא זכאי להחזר לגרסתו, הוא השיב (עמ' 424): **"אני**
17 **לא זוכר"**.
18 בהתחשב בכך שאותו מסמך צורף לתצהירו של בן, כאמור, זמן רב לפני עדותו של חגי בבית
19 המשפט, מצופה היה מהנתבעים, אלו גרסתו של חגי הייתה נכונה, להציג אסמכתאות שיאמתו
20 אותה. מאחר שהדבר לא נעשה, המסקנה היא שאין אמת בגרסתו זו, וכי מלוא הסכום האמור,
21 סך של 582,978 ₪, שולם לחגי (באמצעות ונצ'ר) עבור דמי הניהול או דמי הייעוץ החודשיים.
22
23 89. בהתאם לסעיף 3.3 להסכם מתן השירותים, **"היה ויתקבל סכום או טובת הנאה כאמור, יהיו**
24 **אלה שייכים לחברה"**.
25 יצוין, כי מסקנה דומה עולה גם מסעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט הקובע את חובתו
26 של הזוכה להשיב למזכה את הזכייה שהוא קיבל **"שלא על פי זכות שבדין"**.
27 המסקנה העולה מכך היא, שעל הנתבעים להשיב לתובעות סכום של 582,978 ₪, בצירוף הפרשי
28 ריבית והצמדה כחוק, מיום 1.7.2015 (מחצית שנת 2015, במהלכה התקבלו התשלומים על-פי
29 המסמך שצורף).
30
31 90. לסיכום התביעה השנייה:
32 הסעד המבוקש ביחס לתשלום תמורת המניות שהנתבעים קיבלו מווייט – נדחה;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

1 הסעד המבוקש ביחס לסכומים החודשיים שהנתבעים קיבלו, מווייבט, סכום מצטבר של
2 528,978 ₪ - מתקבל.
3

סיכום ותוצאה

91. התביעה הראשונה

4
5
6
7
8 א. עילת התביעה הראשונה הקשורה להפרת תניית אי התחרות נדחית, הן משום שהתובעות
9 לא הוכיחו כנדרש את ההפרות הנטענות על ידן והן משום שהתובעות לא הוכיחו כלל את
10 שיעור הנזק הנטען על ידן, ובהתאם לכך נדחים כל הסעדים שהתבקשו במסגרת תביעה
11 זו.
12 ב. עילת התביעה השנייה הקשורה לאי-העברת הדומיין לתובעות מתקבלת. יחד עם זאת,
13 הנזקים הנטענים ושיעורם שנאמד על ידי התובעות ב- 1.2 מיליון ₪ לא הוכחו על ידן,
14 למעט נזק בשיעור 50,000 ₪.
15 לפיכך נדחה הסעד הכספי שהתבקש בקשר לעילה זו ברובו המוחלט, למעט הסכום של
16 50,000 ₪.
17

92. התביעה שכנגד

18
19
20 א. עילת התביעה, הראשונה, במסגרתה נטען שהנתבעות שכנגד עשו מניפולציות חשבונאיות
21 כדי להוריד את ערך מניותיה של סולושנס, ובכך להפחית את התמורה שהגיעה לתובעים
22 שכנגד עבור יתרת המניות שנותרו אצלם, נדחית, משום שהוכח שהצדדים הסכימו במסמך
23 ההבנות להמיר את אופן חישוב תמורת המניות שנקבע בהסכם הראשי בתשלומים
24 כספיים קצובים ("מענקים"), וזאת בידיעתו ובהבנתו המלאה של חגי, וללא כל כפייה.
25 לפיכך, נדחים כל הסעדים שהתבקשו במסגרת עילת תביעה זו, ובכללם הסעד למתן
26 חשבונות.
27 ב. עילת התביעה השנייה הקשורה לאי-תשלום המענק האחרון בסך 200,000 ₪ התקבלה,
28 משנדחתה טענת הנתבעות שכנגד, לפיה, הן היו פטורות מתשלום זה כיוון שסכום זה
29 הותנה באי-הפרת תניית אי התחרות, ומשנדחתה תביעתן הקשורה לטענה זו.
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 64687-07-17 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 71391-07-18 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

93. התביעה השנייה

א. התביעה לתשלום תמורת המניות שהנתבעים קיבלו מוויביט (לאחר שהן כבר מומשו והתקבלו כספים בגין) נדחתה, לאור המסקנה שהמניות הגיעו לנתבעים מתוקף היותן של חגי אחד ממייסדי וויביט ובמסגרת הסכם המייסדים, כשהדבר אינו קשור לביצוע תפקידו בסלושנס;
ב. התביעה לתשלום הסכומים הכספיים החודשיים שקיבלו הנתבעים במשך תקופת עבודתו כמנהל / יועץ בוויביט, מתקבלת, משום שעבודה זו נעשתה במסגרת ההסכמות שהיו בין וויביט (באמצעות מליק) לבין סולושנס, ולכן הם התקבלו על ידי הנתבעים "בקשר עם ביצוע תפקידו" של חגי.
נקבע שהסכום הכספי המצטבר מכך עומד על סך 582,978 ₪.

הוצאות

94. אני סבור ששני הצדדים אינם זכאים לפסיקת הוצאות לטובתם.
אמן וסולושנס, משום שהעילה הראשונה בתביעה הראשונה נדחתה כליל, ומתוך העילה השנייה שהתקבלה, נפסק סכום שולי יחסית לסכום הכספי שנתבע בקשר אליה, משום שהעילה השנייה בתביעה שכנגד התקבלה, וכן משום שהסעד לתשלום תמורת המניות שנכלל בתביעה השנייה נדחה.
חגי וונצ'ר, משום שהעילה השנייה בתביעה הראשונה התקבלה (גם אם הסכום שנפסק בקשר אליה היה סכום שולי ביחס לסכום הכספי שנתבע בגינה), משום שהעילה הראשונה והעיקרית בתביעה שכנגד נדחתה, ומשום שהעילה בתביעה השנייה הקשורה לתשלום הסכומים הכספיים החודשיים התקבלה.

תוצאה

95. התוצאה הנובעת מכל האמור לעיל היא, כדלקמן:
א. בקשר לתביעה הראשונה (ובקשר לעילה השנייה) – על הנתבעים (חגי וונצ'ר) לשלם לתובעות (אמן וסולושנס) סך של 50,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.1.2017;
ב. בקשר לתביעה שכנגד (ובקשר לעילה השנייה) – על הנתבעות שכנגד (אמן וסולושנס) לשלם לתובעים שכנגד (חגי וונצ'ר) סך של 200,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 30.6.2017;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-64687 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 18-07-71391 א.מ.ן מחשבים בעמ ואח' נ' ארבל ואח'

- 1 ג. בקשר לתביעה השנייה (ובקשר לסכומים החודשיים) – על הנתבעים (חגי וונצ'ר) לשלם
- 2 לתובעות (אמן וסולושנס) סך של 528,978 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום
- 3 1.7.2015 ;
- 4 ד. אמן וסולושנס רשאיות לקזז את הסכום שהן חייבות לשלם לחגי וונצ'ר מתוך הסכומים
- 5 שאלה חייבים לשלם להן.
- 6 ה. עילות התביעה הנוספות בכל התביעות הנ"ל – נדחות.
- 7 ו. אין צו להוצאות.

8
9
10
11
12
13
14
15
16

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ד, 29 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט

17
18
19
20
21